

Geen stukjes papier

Beleggen is eigenlijk heel eenvoudig. De basisregels zijn niet nieuw, eenvoudig te begrijpen en gemakkelijk toepasbaar. Ze zijn beperkt in aantal en hebben bovendien in de loop der geschiedenis hun waarde al bewezen. De grootste bedreiging voor het succesvol uitvoeren van een gedegen strategie is uiteraard de belegger zelf. Die dient immers over de emotionele discipline te beschikken om in alle omstandigheden aan zijn koers vast te houden, ook als zijn of haar onderbuik anders dicteert.

De meest vermaarde investeerder uit de recente historie, Warren Buffett, handelt altijd naar het volgende: Investeer in ondernemingen en niet in stukjes papier. Dat principe lijkt, gezien zijn vanzelfsprekendheid, op het eerste gezicht nogal overbodig. Als men het afzet tegen de dagelijkse praktijk blijkt echter hoe nuttig een dergelijke invalshoek is. Veel aandeelhouders plegen zichzelf namelijk te zien als de bezitter van een loterijlot waarvan de uitslag dagelijks op de beursschermen wordt gepubliceerd. Toch vertegenwoordigt een aandeel een stuk eigendom in een echte onderneming. Er bestaat geen wezenlijk verschil tussen het kopen van een aandeel en het doen van een directe bedrijfsovername. De belegger kan de beleggingsbeslissing zo terugbrengen tot, welgeteld, twee belangrijke kwesties.

De eerste kwestie die een investeerder voor zichzelf dient te beantwoorden is: Wat voor type onderneming wil ik voor de lange termijn bezitten? Zijn criteria zullen waarschijnlijk betrekking hebben op zaken als een kundig management, een product met blijvende concurrentievoordelen en een hoog rendement op het eigen vermogen. Een toekomstige eigenaar is kritisch en doet wat vooronderzoek om zich ervan te overtuigen dat de mogelijke aankoop aan zijn criteria voldoet. Begrijpt hij niet hoe een onderneming functioneert dan zal hij afzien van een eventuele transactie.

Wat is een redelijke prijs voor het bedrijf? Dat is de tweede kwestie in de beleggingsbeslissing en onlosmakelijk met de eerste verbonden. De aankoop van een uitstekende onderneming kan namelijk uitlopen op een enorme deceptie als het prijskaartje te hoog is. Een beetje ondernemer verlangt een passend rendement op zijn investering en zal zeker nooit een belang kopen omdat de prijs zojuist omhoog is gegaan. Dat geldt niet voor de bezitter van een speculatief stukje papier. Kenmerkend is dat die laatste de onderliggende waarde van een bedrijf negeert en er simpelweg op rekent dat een volgende koper bereid is meer te betalen voor zijn aandeel.

De belegger die zich verplaatst in de positie van de ondernemer dwingt zichzelf tot een zekere discipline. En hoewel dat niet per definitie leidt tot briljante resultaten — al vermindert het zeker niet de kansen daarop — zal het in elk geval leiden tot conservatieve acties en beschermen tegen speculatieve opwellingen.